

Rapport fra CPCEs andre europeiske synodemøte i Budapest, Ungarn, 30. januar–1. februar 2015

v/Svein Arne Lindø og Beate Fagerli

Delegater fra 49 protestantiske kirker i Europa møttes i Budapest 30. januar til 1. februar 2015 under tema: «**Hvordan preger protestantismen dagens og morgendagens Europa?**».

Metodistkirken, den reformerte kirken og den lutherske kirken i Ungarn var sammen vertskap for møtet, i regi av CPCE (Community of Protestant Churches in Europe). Konferansen var en oppfølging av det første møtet med representanter for kirkelige synoder i Europa i 2012, en konferanse som lenge hadde vært etterspurt av valgte, og i hovedsak leke, representanter for synodestrukturer i medlemskirkene i CPCE. Fra Norge deltok Kirkerådets leder Svein Arne Lindø og Beate Fagerli både i 2012 og i 2015, faktisk som de eneste deltakerne fra Norden.

Program:

Hovedtema ble adressert på åpningsdagen ved et foredrag av professor Daniel Garrone, Valdenser fra Italia, med tittelen: «**Hva har reformasjonen gjort for lekfolk og bevirket frem til i dag?**». Han la stor vekt på reformasjonens rolle for demokratibyggning i Europa, reformasjonens betydning for utdanning og myndiggjøring av lekfolk, samt reformasjonen som kritikk av både politiske og kirkelige autoriteter. Foredraget brakte ikke med seg så mye ny informasjon, men var et klart uttrykk for betydningen reformasjonen har for små medlemskirker i CPCE, spesielt i romersk-katolsk dominerte områder i Europa.

I tillegg til presentasjon av tema og deltakere, besøk og informasjon fra Egypt og rapport fra generalsekretær, bestod programmet i hovedsak av bibelstudier og tematisk gruppearbeid, hvor deltakerne selv var med og satte dagsorden for tema som det er viktig å følge opp for CPCE og dets medlemskirker i årene som kommer. Arbeidsgruppene jobbet med tema som helse- og sosialspørsmål, kirke og kultur, politikk og demokratisk deltakelse, utdanning, økonomi og finans, globalt ansvar og familie- og generasjonsspørsmål. Gruppene ble gitt tid til korte rapporter i plenum. Disse ble i sin tur videresendt til en arbeidsgruppe som jobbet med konferansens hovedbudskap. Den endelige uttalelsen er vedlagt rapporten og inneholder fire hovedområder som ble behandlet i mange av gruppene, og i plenum:

- 1) **Å formidle troen videre, gjennom kultur, utdanning, familie m.m.**
- 2) **Dialog, særlig interreligiøs dialog i møte med migrasjon og flyktningsspørsmål**
- 3) **Tro i handling, arbeid for menneskeverd, fred, rettferdighet og skaperverk**
- 4) **Kirkefelleskap og behovet for tettere samarbeid mellom protestantiske kirker i Europa, også på synodeplan**

Veien videre:

Spørsmålet om en felleseuropeisk protestantisk synode ble reist av flere delegater slik det også ble i 2012. Forslaget ble ikke tatt med i uttalelsen, siden medlemskirkene i CPCE er delt i spørsmålet om hva som ligger i det, og siden CPCEs råd allerede arbeider med spørsmålet. Det er store ulikheter mellom kirkene når det gjelder kirkestruktur og ekklesiologi, og dermed

også hvilken betydning en synode/kirkemøte har innenfor hver kirke. Å snakke om en felleseuropeisk synode blir umulig så lenge definisjonen av synode og kirkeledelse er så forskjellig. Det konferansen derimot kunne anerkjenne og bekrefte, var behovet for økt samarbeid mellom protestantiske kirker i Europa i forhold til store utfordringer som synkende medlemstall, sekularisering, migrasjon og flyktningearbeid, trosopplæring og økt pluralisering.

Den norske kirke er blant CPCEs største medlemskirker og en av de sjeldnere majoritetskirkene i egen kontekst. Det er derfor ikke alle spørsmål som er viktige for andre medlemskirker, som er like relevante for oss. Derimot er det en utfordring å ta deres spørsmål på alvor, både ut fra en felles reformatorisk og teologisk arv, og i solidaritet med mindre kirker med færre ressurser. Spørsmålet om en protestantisk synode i Europa er på en måte irrelevant for oss. Samtidig er et pluralistisk Europa, flyktningeutfordringen, solidaritets-spørsmål og trosopplæring relevante samarbeidsområder. Den reformatoriske arven og lekfolks rolle i kirke og demokrati er også spennende spørsmål å følge opp videre, både i vår egen kirke og i samarbeid med andre europeiske kirker.

Neste samling av synoderepresentanter er planlagt å finne sted i 2017, i Sveits.

Vedlegg:

“Together on the Way – Closing statement of the Second European Synod Meeting”,
Budapest 2015, January 30–February 1.

Svein Arne Lindø og Beate Fagerli